

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.9.2010
KOM(2010) 526 endelig

2010/0280 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den globale økonomiske og finansielle krise har afsløret og øget behovet for en bedre koordinering og overvågning af de økonomiske politikker i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU). De eksisterende instrumenter og metoder til samordning og overvågning gjorde det muligt for EU at ride en storm af, som ingen medlemsstat kunne have klaret på egen hånd. EU-institutionerne og medlemsstaterne reagerede hurtigt og arbejder fortsat sammen for at rejse sig igen efter en krise, som vores generation ikke tidligere har oplevet magen til.

De seneste erfaringer har imidlertid også vist os, at der fortsat er huller og svagheder i det eksisterende samordningssystem og i de eksisterende overvågningsprocedurer. Der er bred enighed om, at rammerne for ØMU hurtigst muligt bør forstærkes for at befæste den makroøkonomiske stabilitet og sikre holdbarhed i de offentlige finanser, der begge er forudsætninger for en varig output- og beskæftigelsesvækst.

Krisen har på drastisk vis vendt de gunstige økonomiske og finansielle vilkår, der var fremherskende indtil 2007, og atter engang vist, at de ekstraintægter, der blev akkumuleret i de gode tider, ikke i tilstrækkelig grad blev udnyttet til at skabe et manøvrerum til brug i dårligere tider. I de fleste medlemsstater bliver der behov for en betydelig konsolidering for igen at få den offentlige gæld til at falde. Dette er så meget desto mere akut, som EU-samfundene og EU-økonomierne står over for at skulle håndtere konsekvenserne af en aldrende befolkning, der vil øge presset på udbuddet af arbejdskraft og på de offentlige budgetter. Det vil være særdeles vigtigt for de fleste lande at mindske deres offentlige gæld, da den har en negativ effekt på de økonomiske incitament og den økonomiske vækst, idet den fører til højere skatter og risikopræmier.

Nøgleinstrumentet for den finanspolitiske samordning og overvågning er stabilitets- og vækstpagten, der gennemfører traktatens bestemmelser om budgetdisciplin. Det er vigtigt at forstærke pagten for både at gøre den aftalte koordinerede exitstrategi mere troværdig og undgå en gentagelse af fortidens fejltagelser. De forslag, der nu fremlægges, tjener til at forstærke pagten ved: i) at forbedre dens bestemmelser med udgangspunkt i de indhøstede erfaringer, ikke mindst krisen, ii) udbygge den med mere effektive håndhævelsesinstrumenter og iii) supplere den med bestemmelser om nationale finanspolitiske rammer. Disse forslag er led i en bredere reform af den økonomiske styring under Europa 2020-strategien, der inkluderer forslag til, hvordan der kan rettes op på de makroøkonomiske ubalancer ved at skærpe tilsynet med bl.a. varslings- og sanktionsmekanismer. Den økonomisk-politiske samordnings forskellige strenge, herunder overvågningen af strukturreformer, skal integreres i en ny overvågningscyklus, "det europæiske semester", der kommer til at samle de eksisterende processer under stabilitets- og vækstpagten og de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, herunder samtidig indgivelse af stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

2. RESULTATERNE AF KONSULTATIONERNE MED INTERESSEREDE PARTER

Kommissionen har tidligere på året skitseret nærværende forslag i to meddelelser, nemlig meddelelsen af 12. maj 2010 om styrket samordning af de økonomiske politikker og meddelelsen af 30. juni 2010 om øget samordning af de økonomiske politikker med henblik på stabilitet, vækst og beskæftigelse – redskaber til styrkelse af den økonomiske styring i EU. Kommissionen valgte at udsende formelle meddelelser for at vise, at den var indstillet på at indlede en dialog med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og alle andre interesserede parter og samtidig levere konkrete forslag til handling.

I juni 2010 fastslog Det Europæiske Råd, at der var behov for en tættere samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker. Der blev indgået en aftale med de første retningslinjer vedrørende stabilitets- og vækstpacten og vedrørende budgetovervågningen. Det Europæiske Råd nåede navnlig til enighed om følgende: i) at styrke både den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpacten, herunder med sanktioner, på en måde, der tager hensyn til den særlige situation i de enkelte medlemsstater i euroområdet, ii) i forbindelse med budgetovervågningen at lægge større vægt på gælds niveauer og gældsudvikling samt holdbarhed generelt, iii) at sikre, at alle medlemsstater har nationale budgetregler og mellemfristede budgettrammer i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten, og iv) at sikre en høj kvalitet i de statistiske oplysninger.

Det Europæiske Råd opfordrede den taskforce om økonomisk styring, der blev oprettet på Det Europæiske Råds møde i marts i 2010, og som ledes af formanden for Det Europæiske Råd, og Kommissionen til hurtigt at videreudvikle disse retningslinjer og gøre dem operationelle. Der har udviklet sig et konstruktivt samarbejde mellem Kommissionen og taskforcen. Kommissionen har bidraget til taskforcens arbejde med ovennævnte meddelelser og forskellige ad hoc-bidrag.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Retsgrundlaget for stabilitets- og vækstpacten er artikel 121 og 126 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Stabilitets- og vækstpacten består af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (pactens forebyggende del), Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (pactens korrigerende del) og Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpacten. Forordningerne blev ændret i 2005 ved forordning (EF) nr. 1055/2005 og forordning (EF) nr. 1056/2005, og de blev suppleret med Rådets rapport af 20. marts 2005 om "En bedre gennemførelse af stabilitets- og vækstpacten". Nærværende forslag tjener til igen at ændre forordning (EF) nr. 1466/97 og forordning (EF) nr. 1467/97. En ny forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet indeholder forslag til endnu andre håndhævelsesinstrumenter. Denne forordning er baseret på traktatens artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 6. Kravene til medlemsstaternes budgettrammer er fastlagt i et nyt rådsdirektiv baseret på artikel 126, stk. 14. Det tjener især til at præcisere de nationale myndigheders forpligtelser til at overholde bestemmelserne i artikel 3 i protokol nr. 12 til traktaten, der handler om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Stabilitets- og vækstpaktens forebyggende del tjener til at sikre, at medlemsstaterne fører en forsigtig finanspolitik, så der ikke bliver behov for strengere former for samordning for at forhindre, at holdbarheden i de offentlige finanser sættes over styr med potentielle negative konsekvenser for ØMU som helhed. Derfor skal medlemsstaterne forelægge stabilitets- eller konvergensprogrammer, der viser, hvordan de agter at nå deres mellemfristede budgetmål, der fastsættes som en procentdel af deres BNP i strukturelle termer (dvs. konjunkturkorrigeret og ekskl. engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger) og differentieres landene imellem omkring en stilling, der er tæt på balance, for at tage hensyn til den offentlige gælds størrelse og forpligtelserne knyttet til befolkningens aldring. Medlemsstater, der ikke har nået deres mellemfristede budgetmål, forventes at nærme sig det i et årligt tempo på 0,5 % af BNP i strukturelle termer.

Bevægelsen i retning af de mellemfristede budgetmål har imidlertid generelt set været utilfredsstillende og gjort de offentlige finanser meget sårbare over for den økonomiske krise. Desuden har den strukturelle saldo i praksis vist sig at være utilstrækkelig som mål for et lands underliggende budgetstilling, da det er vanskeligt at vurdere økonomiens placering i konjunkturforløbet i realtid, og da der ikke tages tilstrækkelig hensyn til uventede indtægter og udgifter, der ikke er direkte forbundet med konjunkturforløbet (især udviklingen på boligmarkedet og finansmarkedet). I en række medlemsstater betød det, at selv øjensynligt sunde budgetstillinger forud for krisen dækkede over det forhold, at der var behov for betydelige ekstraintægter for at finansiere udgifterne, men da de udeblev, voksede budgetunderskuddene kraftigt.

For at rette op på disse brister indebærer reformen af den forebyggende del, at de nuværende mellemfristede budgetmål og kravet om en årlig forbedring af underskuddet med 0,5 % af BNP bibeholdes, men at de gøres operationelle gennem et nyt princip om udformning af forsigtige finanspolitikker. Dette princip indebærer, at den årlige vækst i de offentlige udgifter ikke bør overstige – og, hvis det mellemfristede budgetmål ikke er blevet nået, bør ligge klart under – en forsigtigt beregnet mellemfristet BNP-vækstrate, medmindre det mellemfristede budgetmål er blevet klart overgået, eller den udgiftsvækst, der ligger over den forsigtigt beregnede mellemfristede vækstrate, modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Hovedsigtet er at sikre, at ekstraordinære indtægter ikke bruges, men i stedet øremærkes til mindskelse af gælden. Det nye princip vil give et benchmark, der kan benyttes til vurdering af landenes finanspolitiske planer i henhold til deres stabilitets- og konvergensprogrammer. Hvis en medlemsstat ikke overholder den aftalte udgiftsvækstrate og ikke træffer de foreskrevne indtægtsforøgende foranstaltninger, kan det foranledige en advarsel fra Kommissionen og, hvis situationen fortsætter og/eller er særlig alvorlig, en henstilling fra Rådet i henhold til traktatens artikel 121 om at træffe korrigerende foranstaltninger. En sådan henstilling, der vedtages som led i stabilitets- og vækstpaktens forebyggende del, vil for første gang og kun for eurolandenes vedkommende blive bakket op af en håndhævelsesmekanisme i henhold til traktatens artikel 136 i form af deponering af et rentebærende beløb svarende til 0,2 % af BNP. Der indføres en procedure med "omvendt afstemning" i forbindelse med kravet om deponering af dette rentebærende beløb. Efter vedtagelsen af en henstilling skal beløbet deponeres i overensstemmelse med Kommissionens forslag, medmindre Rådet træffer afgørelse om det modsatte med kvalificeret flertal inden for en frist på ti dage. Rådet vil kun kunne reducere størrelse af det beløb, der skal deponeres, med enstemmighed eller efter forslag fra Kommissionen og en begrundet anmodning fra den berørte medlemsstat. Det deponerede beløb betales tilbage med de påløbne renter, når Rådet vurderer, at den situation, der gav anledning til deponeringskravet, er ophørt.

Den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten tjener til at forhindre alvorlige budgetpolitiske fejl, der kunne udgøre en risiko for holdbarheden i de offentlige finanser og være til potentiel fare for ØMU. Den medfører en forpligtelse for medlemsstaterne til at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud, der er defineret ud fra en numerisk øvre grænse for henholdsvis underskuddet (3 % af BNP) og gælden (60 % af BNP eller faldende med en tilfredsstillende hastighed). Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der tjener til at implementere forbuddet mod uforholdsmæssigt store underskud, består af en række etaper, der for eurolandenes vedkommende i sidste ende indbefatter finansielle sanktioner.

Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er regelmæssigt blevet anvendt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser, selv i den usædvanlige situation under finanskrisen, hvilket har medvirket til at bestyrke forventningerne om en korrekt udgang på krisen. Der har imidlertid vist sig en række brister. Skønt underskuds- og gældskriterierne i princippet vejer lige tungt, og et konstant højt gældsniveau unægteligt udgør en alvorligere trussel mod holdbarheden i de offentlige finanser end et undertiden stort underskud, har "3 % af BNP"-grænsen næsten været det eneste fokuspunkt i forbindelse med proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, mens gældsniveauet hidtil har spillet en mere marginal rolle. Det skyldes, at gældskriteriet er mindre ligetil at benytte end underskudskriteriet, bl.a. fordi det ikke er utvetydigt, hvad der menes med udtrykket "en tilfredsstillende hastighed", og fordi variabler, som ligger uden for regeringens kontrol, f.eks. inflation, har større indflydelse på gældskvoten. Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud bakkes i princippet op af en stærk håndhævelsesmekanisme, da der kan, og skal, pålægges finansielle sanktioner, hvis en medlemsstat undlader at rette op på et uforholdsmæssigt stort underskud. Sådanne sanktioner finder dog anvendelse på et for sent tidspunkt i forløbet til, at de reelt kan forebygge alvorlige finanspolitiske fejltagelser, ikke mindst fordi det pågældende lands finansielle situation kan have forværret sig i en sådan grad, at truslen om en bod bliver mindre troværdig på netop det tidspunkt, hvor den skulle blive en reel trussel. Endelig har den seneste krise vist, at hvis forpligtelsen til at korrigere uforholdsmæssigt store underskud bidrager til at forankre forventningen om, at staten kan fastholde sin solvens, kan det være nødvendigt, at køreplanen for korrektionen og sammensætningen af tilpasningen afspejler forhold, der er relevante for hele ØMU.

For at rette op på disse mangler fremsættes der følgende centrale forslag til en reform af den korrigerende del.

Gældskriteriet som led i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud skal gøres operationelt, bl.a. gennem vedtagelse af et numerisk benchmark til måling af, om gældskvoten er tilstrækkeligt faldende i retning af tærsklen på 60 % af BNP. Mere præcist må en gældskvotepå over 60 % anses for at være faldende i et tilfredsstillende tempo, hvis afstanden til referenceværdien på 60 % af BNP er blevet mindsket i løbet af de seneste tre år med en tyvendedel om året. Manglende overholdelse af dette numeriske benchmark betyder imidlertid ikke nødvendigvis, at landet skal anses for at befinde sig i en situation med et uforholdsmæssigt stort underskud, da en sådan afgørelse kræver, at der tages hensyn til samtlige relevante faktorer, herunder med henblik på vurderingen af gældsudviklingen, f.eks. om mindskelsen af gælden bremses af en meget lav nominel vækst, kombineret med risikofaktorer knyttet til gældssammensætningen, den private sektors gæld og de forpligtelser, der implicit knytter sig til befolkningens aldring. I overensstemmelse med det forhold, at der lægges større vægt på gældssituationen, bør der tages større hensyn til relevante faktorer ved

manglende overholdelse af underskudskriteriet, hvis en given medlemsstat har en gæld, der ligger under tærsklen på 60 % af BNP.

Den mere fleksible tilgang, der foreslås for at tage hensyn til de faktorer, der er relevante for bestemmelsen af, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, kan også være til fordel for de lande, der gennemfører reformer af deres pensionssystemer, i en længere periode end den overgangsperiode på fem år, der opereres med i dag. Stabilitets- og vækstpaktens særlige bestemmelser om reformer af pensionssystemet, når det gælder underskudskriteriet, udvides nu også til at gælde for gældskriteriet. Det sker ved at operere med samme femårige overgangsperiode med hensyn til nettoomkostningerne forbundet med sådanne reformer ved bedømmelsen af, om gældskriteriet er opfyldt. Endelig skal der tages samme hensyn til en delvis eller komplet annullering af tidligere reformer af pensionssystemet, både under lanceringen og indstillingen af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Håndhævelseselementet forstærkes ved at indføre et nyt sæt finansielle sanktioner for eurolandene, der skal anvendes på et meget tidligere tidspunkt i processen efter en gradueret skala. Mere specifikt vil der blive stillet krav om deponering af et ikke-rentebærende beløb svarende til 0,2 % af BNP, så snart det fastslås, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, og det således deponerede beløb konverteres til en bod, hvis medlemsstaten ikke efterkommer den oprindelige henstilling om at rette op på underskuddet. Beløbet svarer til den komponent i de sanktioner, der allerede kan træffes som led i sidste etape af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Det har også forbindelse til EU-budgettet, hvilket vil lette den påtænkte overgang til et håndhævelsesystem baseret på EU-budgettet som beskrevet i førnævnte meddelelse fra Kommissionen af 30. juni 2010. Såfremt en medlemsstat fortsætter med ikke at tage skridt til at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør, skærpes sanktionen i overensstemmelse med de allerede gældende bestemmelser i stabilitets- og vækstpakten. For at undgå en vilkårlig håndhævelse foreslås det, at der benyttes en mekanisme med "omvendt afstemning" ved pålæggelse af nye sanktioner i de forskellige etaper af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Helt præcist betyder det, at som led i hver etape af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud vil Kommissionen fremsætte forslag til en relevant sanktion, som vil blive betragtet som vedtaget, medmindre Rådet beslutter det modsatte med kvalificeret flertal inden for en frist på ti dage. Det ikke-rentebærende beløb, der skal deponeres, eller boden kan kun reduceres eller annulleres af Rådet med enstemmighed eller på basis af et specifikt forslag fra Kommissionen begrundet i exceptionelle økonomiske omstændigheder eller efter begrundet anmodning fra den berørte medlemsstat.

Desuden præciseres kriterierne for vurderingen af, om henstillingerne efterleves i hver enkelt etape, herunder muligheden for en forlængelse af fristen til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud, ved udtrykkeligt at fremhæve de finanspolitiske variabler, som regeringen kan forventes at have direkte kontrol over, navnlig de offentlige udgifter, hvilket svarer til den tilgang, der foreslås under den forebyggende del. Foruden disse landespecifikke omstændigheder indføres der en mulighed for også at forlænge fristerne i tilfælde af en generel økonomisk krise.

Det kan ikke forventes, at en effektiv håndhævelse af rammerne for den finanspolitiske samordning i ØMU ene og alene kan ske på basis af bestemmelser, der er fastlagt på EU-plan. Eftersom udformningen af finanspolitikken i EU foregår decentralt, og medlemsstaterne skal gøre EU-reglerne til deres egne regler, er det vigtigt, at der i de nationale budgetrammer tages

hensyn til formålene med rammerne for den finanspolitiske samordning i ØMU. De nationale budgettrammer er det sæt af elementer, der udgør grundlaget for den nationale finanspolitiske styring, dvs. de landespecifikke institutionelle politiske forhold, der former de finanspolitiske beslutninger på nationalt plan. Dette inkluderer de offentlige regnskabssystemer, statistikker, prognosemetoder, numeriske budgetregler, budgetprocedurer, der regulerer alle dele af budgetprocessen og frem for alt de mellemfristede budgettrammer, samt de budgetmæssige forbindelser mellem de forskellige dele af den offentlige sektor. Medlemsstaternes individuelle behov og præferencer skal respekteres, men ikke desto mindre er der bestemte kriterier, der skal være opfyldt for at sikre en vis minimumskvalitet og overensstemmelse med budgettrammerne i ØMU. Disse er omhandlet i det direktiv om nationale budgettrammer, der fremlægges forslag til som supplement til reformen af stabilitets- og vækstpagten. I henhold til disse kriterier skal de helt grundlæggende dele af de nationale budgettrammer, dvs. de regnskabsmæssige og statistiske aspekter og prognosemetoderne, være i overensstemmelse med europæiske minimumsstandarder for at øge gennemsigtigheden i og lette overvågningen af den finanspolitiske udvikling. De nationale budgettrammer bør ligeledes bygge på en flerårig finanspolitisk planlægning for at sikre, at de mellemfristede målsætninger, der fastsættes på EU-plan, kan realiseres. Medlemsstaterne bør endvidere indføre numeriske finanspolitiske regler, der kan bidrage til, at tærsklerne for det offentlige underskud og den offentlige gæld ikke overskrides. Medlemsstaterne skal sikre, at disse kriterier gælder for alle underafdelinger af den offentlige sektor. De nationale myndigheder skal også sørge for, at budgetprocessen er gennemsigtig ved at give detaljerede oplysninger om alle midler uden for budgettet, skatteudgifter og eventualforpligtelser.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samordningen af EU-medlemsstaternes økonomiske politikker som foreskrevet i traktaten bør bevirke, at de ledende principper bestående i stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.
- (2) Stabilitets- og vækstpagten bestod oprindeligt af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud² og Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpagten³. Forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97 blev ændret i 2005 ved henholdsvis forordning (EF) nr. 1055/2005 og (EF) nr. 1056/2005. Desuden vedtog Rådet den 20. marts 2005 en rapport om en bedre gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten.
- (3) Stabilitets- og vækstpagten er baseret på målsætningen om sunde offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og en holdbar og stærk vækst, som bygger på finansiell stabilitet og fører til øget beskæftigelse.
- (4) I henhold til den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten skal medlemsstaterne opfylde og fastholde en mellemfristet budgetmålsætning og med henblik herpå forelægge stabilitets- og konvergensprogrammer.

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

³ EFT C 236 af 2.8.1997, s. 1.

- (5) Stabilitets- og konvergensprogrammernes indhold samt kriterierne for vurderingen af programmerne bør tilpasses med udgangspunkt i erfaringerne fra gennemførelsen af stabilitets- og vækstpakten.
- (6) Ved at overholde de mellemfristede budgetmålsætninger burde medlemsstaterne opnå en sikkerhedsmargen med hensyn til underskudsreferenceværdien på 3 % af BNP for at sikre hurtige fremskridt hen imod holdbare finanser og give plads for budgetmæssige dispositioner, navnlig med hensyn til behovene for offentlige investeringer.
- (7) Forpligtelsen til at opfylde og fastholde den mellemfristede målsætning skal omsættes i praksis ved at fastsætte nogle principper for en forsigtig finanspolitik.
- (8) Forpligtelsen til at opfylde og fastholde den mellemfristede målsætning bør gælde for såvel deltagende medlemsstater som medlemsstater med dispensation.
- (9) En forsigtig finanspolitik indebærer, at vækstraten for de offentlige udgifter under normale omstændigheder ikke overskrider en forsigtigt beregnet mellemfristet BNP-vækstrate, at stigninger, der går ud over dette, modsvares af diskretionære forhøjelser af de offentlige indtægter, og at diskretionære indtægtsbegrænsninger modsvares af udgiftsbegrænsninger.
- (10) Det bør være tilladt midlertidigt at fravige princippet om en forsigtig finanspolitik i tilfælde af et alvorligt og generelt økonomisk tilbageslag med det formål at bane vej for et fornyet økonomisk opsving.
- (11) I tilfælde af en væsentlig afvigelse fra en forsigtig finanspolitik bør der rettes en advarsel til den pågældende medlemsstat, og hvis den væsentlige afvigelse fortsætter eller er af særlig alvorlig karakter, bør der rettes en henstilling til den pågældende medlemsstat om at træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger.
- (12) For at sikre, at de deltagende medlemsstater overholder Unionens rammer for overvågning af de offentlige finanser, bør der indføres en særlig håndhævelsesmekanisme på basis af traktatens artikel 136, der kan anvendes i tilfælde af en vedvarende og betydelig afvigelse fra en forsigtig finanspolitik.
- (13) Henvisningerne i forordning (EF) nr. 1466/97 bør tage hensyn til den nye nummerering af artiklerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (14) Forordning (EF) nr. 1466/97 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1466/97 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 2 affattes således:

"Artikel 2

I denne forordning forstås ved "deltagende medlemsstater" de medlemsstater, der har euroen som valuta, og ved "medlemsstater med dispensation" andre medlemsstater end dem, der har euroen som valuta.

2. I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Hver deltagende medlemsstat forelægger et stabilitetsprogram for Rådet og Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den periodiske multilaterale overvågning, der er omhandlet i traktatens artikel 121; programmet er et afgørende grundlag for prisstabilitet og en stærk og bæredygtig vækst, som bidrager til øget beskæftigelse."

b) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) litra a) affattes således:

"a) den mellemfristede budgetmålsætning og den tilsigtede tilpasning i retning af denne målsætning for den offentlige saldo opgjort i procent af BNP, den forventede udvikling i den offentlige gældskvote, den forventede vækst i de offentlige udgifter, den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik og en kvantificering af de planlagte diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden"

ii) litra c) affattes således:

"c) en kvantitativ vurdering af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes eller foreslås for at opfylde målsætningerne i programmet, herunder en cost-benefit-analyse af større strukturreformer, som har direkte langsigtede omkostningsbesparende virkninger, bl.a. fordi de øger den potentielle vækst"

c) stk. 3 affattes således:

"3. Oplysningerne om udviklingen i den offentlige saldo og gældskvoten, om væksten i de offentlige udgifter, om den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik, om de planlagte diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden samt om de centrale økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), skal være på årsbasis og skal dække det foregående år, det indeværende år og mindst de efterfølgende tre år."

3. Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

1. Stabilitetsprogrammerne forelægges hvert år mellem den 1. og 30. april. En medlemsstat, der indfører euroen, forelægger et stabilitetsprogram inden for seks måneder efter Rådets afgørelse om dens deltagelse i euroen.

2. Medlemsstaterne offentliggør deres stabilitetsprogrammer."

4. Artikel 5 affattes således:

"Artikel 5

1. På grundlag af den vurdering, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter traktatens artikel 121 de mellemfristede budgetmålsætninger, som den pågældende medlemsstat fremlægger, og det vurderer, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, om den tilsigtede tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning er hensigtsmæssig, og om de foranstaltninger, der træffes eller foreslås for at overholde den tilsigtede tilpasning, er tilstrækkelige til at opfylde den mellemfristede budgetmålsætning over konjunkturforløbet.

Rådet undersøger ved vurderingen af den tilsigtede tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, om den pågældende medlemsstat sikrer en passende årlig forbedring af sin konjunkturkorrigerede budgetsaldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, der er nødvendig for at opfylde dens mellemfristede budgetmålsætning, med 0,5 % af BNP som benchmark. For medlemsstater med et højt gælds niveau eller uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer eller begge dele undersøger Rådet, om den årlige forbedring af den konjunkturkorrigerede budgetsaldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, er større end 0,5 % af BNP. Rådet tager hensyn til, om der gøres en større tilpasningsindsats i økonomiske opgangstider, mens indsatsen kan være mere begrænset i økonomiske nedgangstider.

For at sikre, at den mellemfristede budgetmålsætning reelt opfyldes og fastholdes, verificerer Rådet, at væksten i de offentlige udgifter, sammenholdt med effekten af de foranstaltninger, der træffes eller planlægges på indtægtssiden, er forenelige med en forsigtig finanspolitik.

Finanspolitikken betragtes som forsigtig og dermed egnet til at opfylde den mellemfristede budgetmålsætning og fastholde den over tid, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) for de medlemsstater, der har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning, må den årlige vækst i udgifterne ikke overstige en forsigtig mellemfristet BNP-vækstrate, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden
- b) for de medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning, må den årlige vækst i udgifterne ikke overstige en rate, der

ligger under en forsigtigt beregnet mellemfristet BNP-vækstrate, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden. Afstanden mellem vækstraten for de offentlige udgifter og en forsigtigt beregnet mellemfristet BNP-vækstrate må ikke overstige, hvad der kan sikre en passende tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning

- c) diskretionære reduktioner i de offentlige udgifter skal modsvares af enten udgiftsreduktioner eller diskretionære forhøjelser af andre offentlige indtægter eller af begge dele.

Den forsigtigt beregnede mellemfristede vækstrate tages op til vurdering på basis af fremskrivninger over en tidshorisont på ti år, der ajourføres med regelmæssige mellemrum.

Når kursen for tilpasning af den mellemfristede budgetmålsætning fastlægges for medlemsstater, der endnu ikke har nået denne målsætning, og når der tillades en midlertidig afvigelse fra denne målsætning for medlemsstater, der allerede har nået den, på den betingelse, at der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet, og at budgetstillingen i programperioden forventes at vende tilbage til den mellemfristede budgetmålsætning, tager Rådet hensyn til gennemførelsen af større strukturreformer, som har direkte langsigtede omkostningsbesparende virkninger, bl.a. ved at øge den potentielle vækst, og derfor en konstaterbar indvirkning på de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt.

Man bør være særlig opmærksom på pensionsreformer, som indfører et flersøjlesystem, der omfatter en obligatorisk, fuldt finansieret søjle. Medlemsstater, der gennemfører sådanne reformer, har lov til at afvige fra den tilsigtede tilpasning af deres mellemfristede budgetmålsætning eller fra målsætningen selv med en afvigelse, der afspejler reformens nettoomkostninger for den offentligt styrede søjle på den betingelse, at afvigelsen forbliver midlertidig, og at der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet.

Rådet undersøger endvidere, om stabilitetsprogrammets indhold fremmer tilvejebringelsen af vedvarende konvergens inden for euroområdet og en snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med medlemsstaternes og Unionens overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

I perioder med et alvorligt økonomisk tilbageslag af generel karakter må medlemsstaterne midlertidigt fravige den tilpasningskurs, der som omhandlet i fjerde afsnit kræves af en forsigtig finanspolitik.

2. Rådet gennemgår stabilitetsprogrammet inden for tre måneder efter programmets forelæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg afgiver Rådet eventuelt en udtalelse om programmet. Finder Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 121, at målene og indholdet i et program bør strammes op, særlig med henvisning til behovet for en forsigtig finanspolitik, opfordrer Rådet i sin udtalelse den pågældende medlemsstat til at tilpasse programmet."

5. Artikel 6 affattes således:

"Artikel 6

1. Som led i den multilaterale overvågning efter traktatens artikel 121, stk. 3, overvåger Rådet gennemførelsen af stabilitetsprogrammerne på grundlag af oplysninger fra de deltagende medlemsstater og på grundlag af de vurderinger, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra det mellemfristede budgetmål eller den nødvendige tilpasning i retning af dette mål som følge af afvigelser fra en forsigtig finanspolitik.

2. I tilfælde af en væsentlig afvigelse fra en forsigtig finanspolitik som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i denne forordning og med henblik på at forhindre, at der opstår et uforholdsmæssigt stort underskud, kan Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 121, stk. 4, rette en advarsel til den pågældende medlemsstat.

En afvigelse fra en forsigtig finanspolitik betragtes som væsentlig, hvis følgende betingelser er opfyldt: udgiftsvæksten er højere end den, der er forenelig med en forsigtig finanspolitik, og den opvejes ikke af diskretionære indtægtsforøgende foranstaltninger; de diskretionære indtægtsforøgende foranstaltninger opvejes ikke af udgiftsbegrænsninger; afvigelsen har en samlet effekt for den offentlige saldo på mindst 0,5 % af BNP i et enkelt år eller på i gennemsnit mindst 0,25 % af BNP om året i to år i træk.

Der tages ikke hensyn til afvigelsen, hvis den pågældende medlemsstat i væsentlig grad har overgået sit mellemfristede budgetmål, og i den forbindelse tages der hensyn til, om der optræder uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, og hvis budgetplanerne i henhold til stabilitetsprogrammet ikke bringer dette budgetmål i fare over programperioden.

Der kan ligeledes ses bort fra afvigelsen i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag af generel karakter.

3. Hvis den væsentlige afvigelse fra en forsigtig finanspolitik fortsætter eller er særlig alvorlig, retter Rådet efter henstilling fra Kommissionen en henstilling til den pågældende medlemsstat om at træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger. På forslag af Kommissionen offentliggør Rådet sin henstilling."

6. I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Hver medlemsstat med dispensation forelægger et konvergensprogram for Rådet og Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den periodiske multilaterale overvågning, der er omhandlet i traktatens artikel 121; programmet er et afgørende grundlag for prisstabilitet og en stærk og bæredygtig vækst, som bidrager til øget beskæftigelse."

b) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) litra a) affattes således:

"a) den mellemfristede budgetmålsætning og den tilsigtede tilpasning i retning af denne målsætning for den offentlige saldo opgjort i procent af BNP, den forventede udvikling i den offentlige gældskvotest, den forventede vækst i de offentlige udgifter, den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik og en kvantificering af de planlagte diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, de mellemfristede pengepolitiske målsætninger og forbindelsen mellem disse målsætninger og henholdsvis pris- og valutakursstabilitet og tilvejebringelsen af vedblivende konvergens"

ii) litra c) affattes således:

"c) en kvantitativ vurdering af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes eller foreslås for at opfylde programmets målsætninger, herunder en cost-benefit-analyse af større strukturreformer, som har direkte langsigtede omkostningsbesparende virkninger, bl.a. fordi de øger den potentielle vækst"

c) stk. 3 affattes således:

"3. Oplysningerne om udviklingen i den offentlige saldo og gældskvoten, om væksten i de offentlige udgifter, om den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik, om de planlagte diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden samt om de centrale økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), skal være på årsbasis og skal dække det foregående år, det indeværende år og mindst de efterfølgende tre år."

7. Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

1. Konvergensprogrammerne forelægges hvert år mellem den 1. og 30. april.
2. Medlemsstaterne offentliggør deres konvergensprogrammer."

8. Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

1. På grundlag af den vurdering, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter traktatens artikel 121 de mellemfristede budgetmålsætninger, som den pågældende medlemsstat fremlægger, og det vurderer, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, om den tilsigtede tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning er hensigtsmæssig, og om de foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås for at overholde den tilsigtede tilpasning, er tilstrækkelige til at opfylde den mellemfristede budgetmålsætning over konjunkturforløbet.

Rådet tager ved vurderingen af den tilsigtede tilpasning til den mellemfristede budgetmålsætning hensyn til, om der gøres en større tilpasningsindsats i økonomiske opgangstider, mens indsatsen kan være mere begrænset i økonomiske nedgangstider. For medlemsstater med et højt gældsniveau eller uforholdsmæssigt store

makroøkonomiske ubalancer eller begge dele undersøger Rådet, om den årlige forbedring af den konjunkturkorrigerede budgetsaldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, er større end 0,5 % af BNP. For de medlemsstater, der deltager i ERM 2, undersøger Rådet, om den pågældende medlemsstat sikrer en passende årlig forbedring af sin konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, der er nødvendig for at opfylde dens mellemfristede budgetmålsætning, på 0,5 % af BNP som benchmark.

Med henblik på at sikre, at den mellemfristede budgetmålsætning reelt opfyldes og fastholdes, verificerer Rådet, at væksten i de offentlige udgifter, sammenholdt med effekten af de foranstaltninger, der træffes eller foreslås på indtægtssiden, er forenelige med en forsigtig finanspolitik.

Finanspolitikken betragtes som forsigtig og dermed egnet til at opfylde den mellemfristede budgetmålsætning og fastholde den over tiden, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) for de medlemsstater, der har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning: den årlige vækst i udgifterne må ikke overstige en forsigtigt beregnet mellemfristet BNP-vækstrate, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden

b) for de medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning: den årlige vækst i udgifterne må ikke overstige en rate, der ligger under en forsigtigt beregnet mellemfristet BNP-vækstrate, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Afstanden mellem vækstraten for de offentlige udgifter og en forsigtigt beregnet mellemfristet BNP-vækstrate må ikke overstige, hvad der kan sikre en passende tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning

c) diskretionære reduktioner i de offentlige udgifter skal modsvares af enten besparelser eller diskretionære forhøjelser af andre offentlige indtægter eller af begge dele.

Den forsigtigt beregnede mellemfristede vækstrate tages op til vurdering på basis af fremskrivninger over en tidshorisont på ti år, der ajourføres med regelmæssige mellemrum.

Når kursen for tilpasning af den mellemfristede budgetmålsætning fastlægges for medlemsstater, der endnu ikke har nået denne målsætning, og når der tillades en midlertidig afvigelse fra denne målsætning for medlemsstater, der allerede har nået den, på den betingelse, at der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet, og at budgetstillingen i programperioden forventes at vende tilbage til den mellemfristede budgetmålsætning, tager Rådet hensyn til gennemførelsen af større strukturreformer, som har direkte langsigtede omkostningsbesparende virkninger, bl.a. ved at øge den potentielle vækst, og derfor en konstaterbar indvirkning på de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt.

Man bør være særlig opmærksom på pensionsreformer, som indfører et flersøjlesystem, der omfatter en obligatorisk, fuldt finansieret søjle. Medlemsstater, der gennemfører sådanne reformer, har ret til at afvige fra den tilsigtede tilpasning af

deres mellemfristede budgetmålsætning eller fra målsætningen selv med en afvigelse, der afspejler reformens nettoomkostninger for den offentligt styrede søjle, forudsat at afvigelsen forbliver midlertidig, og at der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet.

Rådet undersøger endvidere, om konvergensprogrammets indhold fremmer en snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med medlemsstaternes og Unionens overordnede retningslinjer for den økonomiske politik. For de medlemsstater, der deltager i ERM 2, undersøger Rådet endvidere, om konvergensprogrammets indhold sikrer en gnidningsløs deltagelse i valutakursmekanismen.

I perioder med et alvorligt økonomisk tilbageslag af generel karakter må medlemsstaterne midlertidigt fravige den tilpasningskurs, der som omhandlet i fjerde afsnit kræves af en forsigtig finanspolitik.

2. Rådet gennemgår konvergensprogrammet inden for tre måneder efter programmets forelæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg afgiver Rådet eventuelt en udtalelse om programmet. Finder Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 121, at målene og indholdet i et program bør strammes op, særlig med henvisning til behovet for en forsigtig finanspolitik, opfordrer Rådet i sin udtalelse den pågældende medlemsstat til at tilpasse programmet."

9. Artikel 10 affattes således:

"Artikel 10

1. Som led i den multilaterale overvågning efter traktatens artikel 121, stk. 3, overvåger Rådet gennemførelsen af konvergensprogrammerne på grundlag af oplysninger fra medlemsstater med dispensation og på grundlag af de vurderinger, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra det mellemfristede budgetmål eller den nødvendige tilpasning i retning af dette mål som følge af afvigelser fra en forsigtig finanspolitik.

Endvidere overvåger Rådet på grundlag af målene i konvergensprogrammet de økonomiske politikker i medlemsstater med dispensation med henblik på at sikre, at disse politikker sigter mod stabilitet og således undgår reale valutakursuligevægte og for store fluktuationer i de nominelle valutakurser.

2. I tilfælde af en væsentlig afvigelse fra en forsigtig finanspolitik som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i denne forordning og med henblik på at forhindre, at der opstår et uforholdsmæssigt stort underskud, kan Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 121, stk. 4, rette en advarsel til den pågældende medlemsstat.

En afvigelse fra en forsigtig finanspolitik betragtes som væsentlig, hvis følgende betingelser er opfyldt: udgiftsvæksten er højere end den, der er forenelig med en forsigtig finanspolitik, og den opvejes ikke af diskretionære indtægtsforøgende foranstaltninger; de diskretionære indtægtsforøgende foranstaltninger opvejes ikke af udgiftsbegrænsninger; afvigelsen har en samlet effekt for den offentlige saldo på

mindst 0,5 % af BNP i et enkelt år eller på i gennemsnit mindst 0,25 % af BNP om året i to år i træk.

Der tages ikke hensyn til afvigelsen, hvis den pågældende medlemsstat i væsentlig grad har overgået sit mellemfristede budgetmål, og i den forbindelse tages der hensyn til, om der optræder uforholdsmæssige store makroøkonomiske ubalancer, og at budgetplanerne i henhold til stabilitetsprogrammet ikke bringer dette budgetmål i fare over programperioden.

Der kan ligeledes ses bort fra afvigelsen i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag af generel karakter.

3. Hvis den væsentlige afvigelse fra en forsigtig finanspolitik fortsætter eller er særlig alvorlig, retter Rådet efter henstilling fra Kommissionen en henstilling til den pågældende medlemsstat om at træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger. På forslag af Kommissionen offentliggør Rådet sin henstilling."

10. Alle henvisninger til "artikel 99" ændres i hele forordningen til henvisninger til "artikel 121".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAG

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen⁴

Økonomiske og finansielle anliggender

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning til opfølgning af et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**⁵

Forslaget/initiativet drejer sig om en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Kommissionens flerårige strategiske mål med forslaget/initiativet

At fremme vækst, beskæftigelse og bæredygtig udvikling i EU

1.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

Specifikke mål nr. 1 og 3.

- At sikre en virkningsfuld politikkoordinering og generel sammenhæng i den politik, der tager sigte på at udforme EU's respons på den økonomiske krise, med det formål at overholde EU's 2020-dagsorden, sikre en holdbar udvikling, øge medlemsstaternes vækstpotentiale og gøre EU mere konkurrencedygtig.

- At fremme medlemsstaternes bestræbelser på at sikre sunde budgetstillinger og offentlige finanser, der er holdbare og af høj kvalitet med hensyn til deres bidrag til vækst.

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Den Økonomiske og Monetære Union

⁴ ABM: Activity Based Management – ABB: Activity Based Budgeting

⁵ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) og b), i finansforordningen.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Det angives, hvilken virkning forslaget/initiativet forventes at have for modtagerne/målgruppen.

I sin meddelelse KOM(2010) 367 fremhævede Kommissionen behovet for en veldefineret politisk strategi i EU, der styrker det økonomiske opsving, bringer de offentlige finanser tilbage på ret køl og aktivt fremmer bæredygtig vækst og beskæftigelse.

Den foreslåede ændring af forordningen, der udgør den forebyggende del stabilitets- og vækstpagten, er et led i de formelle lovgivningsmæssige forslag, som blev bebudet i ovennævnte meddelelse. Disse ændringer tager sigte på at forbedre samordningen af de økonomiske politikker ved især at gøre noget ved behovet for en effektiv økonomisk overvågning af medlemsstaternes finanspolitikker gennem hensigtsmæssige incitamenter og sanktioner og ved i højere grad at fokusere på offentlig gæld og holdbarhed i finanspolitikken.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Det angives, hvilke indikatorer der kan anvendes til at følge forslaget/initiativets gennemførelse.

Opfyldelsen af Kommissionens generelle målsætning om at fremme vækst, beskæftigelse og en holdbar udvikling i EU måles ved hjælp af følgende succesindikatorer:

- graden af overensstemmelse mellem medlemsstaternes budgetresultater og stabilitets- og vækstpagten
- potentiel vækst/produktion.

Opfyldelsen af specifikt ovennævnte målsætning nr. 3 måles ved hjælp af følgende resultatindikatorer: den procentdel af Kommissionens henstillinger vedrørende stabilitets- og vækstpagten, som medlemsstaterne har ført ud i livet (forudsat at Rådet har vedtaget dem).

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt*

Det lovgivningsmæssige forslag indgår i de foranstaltninger, som blev bebudet i Kommissionens meddelelse KOM(2010) 367 af 30. juni 2010, der udbygger de politiske tanker, der blev redegjort for i Kommissionens meddelelse KOM(2010) 250 af 12. maj 2010, og bygger på de retningslinjer, der blev fastlagt af Det Europæiske Råd den 17. juni 2010.

1.5.2. *Værditilvækst som følge af EU-foranstaltningen*

Samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker udgør en integrerende del af EU's kompetenceområde, jf. afsnit VIII (om den økonomiske og monetære politik) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende, tidligere gennemførte foranstaltninger*

Erfaringerne viser, at der er behov for at styrke den økonomisk-politiske samordning og navnlig den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten.

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og mulig synergivirkning

Det lovgivningsmæssige forslag udgør et af elementerne i den samlede økonomiske reformpakke, der blev præsenteret i KOM(2010) 367 af 30. juni 2010.

1.6. Foranstaltningens varighed og finansielle virkning

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

– Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– Finansiell virkning fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

– gennemførelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

– derefter implementering i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmåde(r)⁶

Direkte central forvaltning ved Kommissionen.

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

– gennemførelsesorganer

– organer oprettet af Fællesskaberne⁷

– nationale offentligtretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver

– personer, der er pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Decentral forvaltning i samarbejde med tredjelande

Fælles forvaltning i samarbejde med internationale organisationer (**angives nærmere**)

Hvis der angives flere forvaltningsmåder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Relevante bemærkninger".

Relevante bemærkninger

⁶ Forklaringer vedrørende forvaltningsmåder og referencer til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

⁷ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser vedrørende opfølgning og rapportering

Hyppighed og betingelser angives.

ikke relevant

2.2. Forvaltnings- og kontrolordning

2.2.1. Konstaterede risici

ikke relevant

2.2.2. Planlagt(e) kontrolredskab(er)

ikke relevant

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

De eksisterende eller planlagte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger angives.

ikke relevant

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNING

3.1. Udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og berørt(e) udgiftspost(er)

Det lovgivningsmæssige forslag nødvendiggør ingen supplerende menneskelige eller finansielle ressourcer.

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

Efter samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Deltagelse			
	Nummer [Beskrivelse.....]	OB/IOB ⁽⁸⁾	fra EFTA-lande ⁹	fra kandidatlande ¹⁰	fra tredje-lande	i.h.t. artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om: ingen

Efter samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Deltagelse			
	Nummer [Betegnelse.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje-lande	i.h.t. artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁸ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁹ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹⁰ Kandidatlande og potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslået virkning for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af den anslåede virkning for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer	[Betegnelse.....]
---	--------	-------------------

GD: <.....>			År N ¹¹	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
• Aktionsbevillinger										
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1)	ikke relevant							
	Betalinger	(2)								
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)	ikke relevant							
	Betalinger	(2a)								
Administrative bevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ¹²			ikke relevant							
Budgetpostens nummer		(3)								
Bevillinger I ALT til GD <....>	Forpligtelser	=1+1a +3								
	Betalinger	=2+2a								

¹¹ År N er lig med det år, hvor iværksættelsen af forslaget/initiativet begynder.

¹² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrative bevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <...> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrative bevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	"Administrative udgifter"
---	----------	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
GD: <.....>							
• Menneskelige ressourcer							
• Andre administrationsudgifter							
I ALT GD <.....>	Bevillinger						

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)							
--	---	--	--	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N ¹³	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser						
	Betalinger						

¹³ År N er lig med det år, hvor iværksættelsen af forslaget/initiativet begynder.

3.2.2. Anslået virkning for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet indebærer ikke, at der anvendes aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet indebærer, at der anvendes følgende aktionsbevillinger:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Der angives mål og output ↓			År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)										I ALT		
	OUTPUT																		
	Type output ¹⁴	Gen. snit. omkostn. ved output	Antal output	Omkostninger	Antal output	Omkostninger	Antal output	Omkostninger	Antal output	Omkostninger	Antal output	Omkostninger	Antal output	Omkostninger	Antal output	Omkostninger	Antal output	Omkostninger	Antal output i alt
SPECIFIKT MÅL nr. 1 ¹⁵ ...																			
Output																			
Output																			
Output																			
Subtotal for specifikt mål nr. 1																			
SPECIFIKT MÅL nr. 2...																			
Output																			
Subtotal for specifikt mål nr. 2																			

¹⁴ Resultaterne er udtryk for de produkter og tjenesteydelser, der leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).
¹⁵ Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikt mål...".

OMKOSTNINGER I ALT																
--------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Anslået virkning for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet indebærer ikke, at der anvendes administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet indebærer, at der anvendes følgende administrationsbevillinger:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N ¹⁶	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							
Andre administrationsudgif- ter							
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5¹⁷ i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							
Andre administrations- udgifter							
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							

¹⁶ År N er lig med det år, hvor iværksættelsen af forslaget/initiativet begynder.

¹⁷ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet indebærer intet behov for menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet indebærer følgende behov for menneskelige ressourcer:

Overslag angives i hele enheder (eller højst med en decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemandstillinger og stillinger som midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)							
XX 01 01 02 (i delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
XX 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter: FTE)¹⁸							
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE under den samlede bevillingsramme)							
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA og SNE i delegationerne)							
XX 01 04 yy ¹⁹	i hovedsæde ²⁰						
	i delegationer						
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – indirekte forskning)							
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT							

XX er lig med politikområdet eller det berørte budgetafsnit.

¹⁸ CA = kontraktansat; INT = vikar; JED = ung ekspert i en delegation; LA = lokalt ansat; SNE = udstationeret national ekspert.

¹⁹ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

²⁰ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Jobbeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med den nuværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med den nuværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver en omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres²¹.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjeparts deltagelse i finansieringen

- Forslaget/initiativet tillader ikke samfinansiering med deltagelse af tredjepart.
- Forslaget/initiativet samfinansieres som anslået nedenfor:

i mio. EUR (3 decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

²¹ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslået virkning for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansiel virkning for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkning:
 - på egne indtægter
 - på diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

På budgettets indtægtsside	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkning ²²							
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	om nødvendigt indsættes der ekstra kolonner, indtil virkningen ophører (jf. punkt 1.6)			
Artikel									

Med hensyn til diverse formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningen for indtægterne.

²² Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.